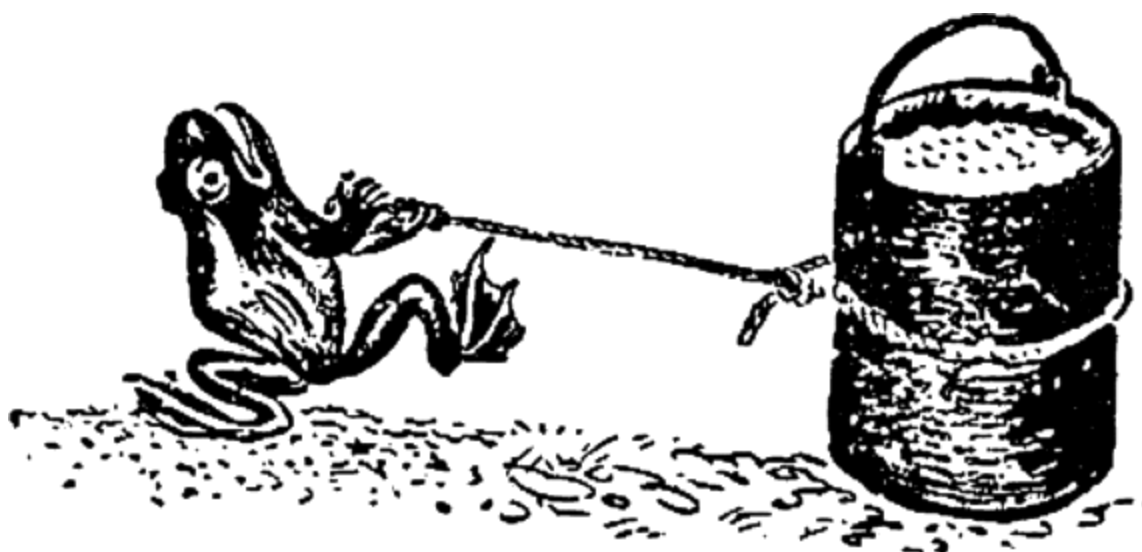

БЕДНАТА ЖАБА НАНАЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Върху брега на една голяма река имало къщурка. В къщурката живеела стара бабичка. Тя си имала момиченце-внучка, едно рунтаво кученце и една зелена жаба.

Момиченцето прекарвало хубаво при баба си. Тя го обичала, треперела над него, обличала го в хубави дрешки, хранела го с хубави яденета.

Рунтавото кученце живеело по-зле. Бабата не го жалела много — карала го да работи и го хранела как да е, само с огризки.

А пък жабата живеела съвсем лошо. Бабата не я обичала, не я жалела. Жабата работела денем и нощем — мъкнела вода, сечела дърва, а си лягала гладна и да спи.

Веднъж бабата цял ден ругала жабата и не й дала да хапне нито трошица. А вечерта я пратила за вода на реката — да нагребе от ледената дупка. Жабата била омаломощена, но трябвало да върви. Повикала със себе си кученцето.

Отишли заедно на реката, клекнали до ледената дупка и захванали да плачат. Гледат месечината и плачат. Плаче жабата и нарежда:

— Съжали ни поне ти, месечинке! Ква-ква-ква!... Слез при нас от небето, месечинке! Ква-ква-ква!... Прибери мене и кученцето при себе си! Ква-ква-ква!

Плакали горкичките, плакали и месечината ги чула. Чула ги, съжалила ги и се спуснала долу от небето. Право на реката се спуснала, взела кученцето и жабата, нарамила ги, пак литнала горе и застанала на мястото си.

А бабата седи в къщи, чака вода. Не изтраяла и отишла на брега. Гледа — на реката няма нито жабата, нито кученцето. Крещяла, крещяла бабата. Викала, викала кучето, ругала, ругала жабата. Никой не ѝ отвърнал. Тогав бабата погледнала нагоре и що да види: на месечината седят нейното кученце и жабата — играят си. Бабата захванала да плаче:

— Жабке моя! Кученце мое! Аз ви хранех, аз ви жалех. Като родни чеда съм ви пазила, а вие ме изоставихте...

И макар че плакала много, бабата все пак останала без работници, самичка с внучката си.

А кученцето и жабата оттогава живеят на месечината. Погледни месечината и ще ги видиш.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.